

પૂને નાટકનાં ગાયનો

નિમ્ન પનામે પુદા.

મુંબઈ નાટક મંડળી

ઉરદુ જાપાનમાં

પૂને નાટકના

HAMLET.

ગાયનો.

મુસ્ત દશામીત્ર એન્જન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું

વચ્ચા વધારા તથા સુધારાની સાથે લખેલા ગાયનો

કીમત ત્રણ આના.

૧૮૬૦

૨૪૬૨-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરર્થ-સંગ્રહ

બનામ ખુદ.

૧૮૬૦

ખુનેનાહકના ખેલનો ટુંકસાર.

અંક પેહેલો.

પડદો પહેલો—જહાંગીરના આપ શાહા આલમગીરના મરણ પછી મલેકા ગાદશનનીસા, જહાંગીરના કાકા ફરરોખ (પોતાના દેર) સાથે બીજીવાર પરણી છે. ફરરોખ પોતાને રાજા બનાવવા માટે મલેકાને સમજાવે છે, મલેકા તે મતને અનુસરીને વજીર હુમાયુનને સાંધી તેની સામેલગીરીથી ફરરોખને રાજા અપાવવાની ગોઠવણ કરે છે. જહાંગીર, આપના મરણનો શોક, તથા ટુંક મુદતમાં તેણીની માથે બીજી શાદી કીધી તેનો વીલાપ કરે છે, અખતર (જહાંગીરનો દોસ્ત) તેને ધીરજ આપે છે; વજીર હુમાયુન ફરરોખને રાજા બનાવવાની અખર શાહમદા જહાંગીરને આપે છે.

પડદો બીજો—મેહરબાનું (જહાંગીરની માથુક વજીર હુમાયુની બેગી) જહાંગીરની જુદાઈમાં જુદું છે, જહાંગીર ત્યાં આવે છે. પોતાની માતાની ખેવફાર્થી જહાંગીર અધી એરનો તરફ પોતાનો અણગમો દેખાડે છે, અને મેહરબાનુંના સવાલના ભરમ બર્યા જવાબ આપી ચાલી જાય છે. સલમાન (જહાંગીરનો નોકર) ત્યાં આવી લાગે છે અને રેહાના (મેહરબાનુંની સાહેલી) ને પોતા સાથે શાદી કરવા સમજાવે છે, પણ રેહાના અખતરના બાધ અનવર સાથે લગનના વચનથી અંધાયલો હોવાથી તથા સલમાન એક છટેલ છકેલ હોવાથી રેહાના તેને ધીકારે છે. સલમાન ચાંદ પડી જવાથી ક્રોધથી તદ-બીરથી મેહરબાનું પાસંથી લગન કરવાનું વચન લેવાનું બીડું ઝડપી જાએ છે.

પડદો ત્રીજો—શરામુર્જ વજીરનો છોકરો મનમુર, મેહરબાનુંપર આશક હોવાથી તેના શીરાકમાં રાત દીવસ મેહરબાનુંના બાગ આગલ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાબિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૬૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ખૂબ જાણીતાં ગાયક

વિષય ૮૬૬૮:૨-૪

ભટકે છે. ત્યાં મેહેરયાનુંની સાહેલી રેહાના તથા ફરબના આવી
લાગે છે. મનસુર તેઓ પાસેથી મેહેરયાનું સાથે એક વાર ભેટ
કરાવવાની કબુલાત લેય છે.

પડદા ચોથો—સલમાન પોતાની મતલબ સાધવા મેહેરયાનુંને ધમરાવે
છે કે જહાંગીર દીવાનો થઈ ગયો છે. મેહેરયાનું ધમરાય છે. સલ-
માન લાગ સાંધી કહે છે કે રેહાના સાથે મારા લગન કરવાનું વચન
આપો-તો હું મારી યુક્તી અજમાઉં અને જહાંગીરને દીવાના-
પણામાંથી છોડાવું. મેહેર જહાંગીરને સારી હાલતમાં લાવવા માટે
લાચારીથી રેહાના સાથે સલમાનના લગન કરાવી આપવાનું વચન
આપે છે.

પડદા પાંચમો—કીલ્લા આગળ મરહુમ બાદશાહ (જહાંગીરના બાપ)નું
૩૬ રાતના ભટકે છે એમ ચોકીદારોથી જહાંગીરને ખબર પડવાથી
જહાંગીર રાતના કીલ્લા આગળ આવે છે, જ્યાં ૩૬ દેખાએ છે,
તે તેને દોરવીને કચ્છસ્તાનમાં એકાંત ભાગમાં લઈ જાય છે.

પડદા છઠો—અખતર સલમાન સાથે કચ્છસ્તાનમાં જહાંગીર તથા રૂંદની
હીલચાલ જોવા આવે છે. રૂંદ જહાંગીરને દર્શાવે છે કે હું ત્હારો
બાપ છું અને મારું ખુન તારા કાકાએ ત્હારી માયની મદદથી
કાઢ્યું છે. એજ મલેકા મારી તરફ બેવફા થઈને ત્હારા કાકા સાથે
પરણી એટલુંજ નહીં, પણ તું ખરા વારસને બાતલ બનાવી તારા
કાકાનેજ રાજ અપાવ્યું માટે જે તું મારો કદરદાન બેટો હોય
તો મારા ખુનનો બદલો તારા કાકાપર લેજો પણ તેમ કરવા જતાં
તારી માયને જરાબી દુઃખ ના દેતો, તેનાપર હરગીજ વેર ના લેતો.

અંક બીજો.

પડદા પહેલો—અખતરના બજીદ ધવાથી જહાંગીર પોતાના મરહુમ
બાપના ૩૬નો ભેદ તેને જણાવે છે અને પોતે ફરજિયાત દીવાનો
બની ખરી બાતમાં મેળવવાનો નિશ્ચય કરે છે.

પડદા બીજો—મેહેરયાનું આગળ રેહાના તથા ફરબના મનસુરની
તારીફ કરે છે મનસુર ગોઠવણ મુજબ આવી લાગે છે. મેહેરયાનું
તેના પ્યારનો ઇનકાર કરે છે, કીનાંખોર મનસુર તેની ઉપર કીનો

લેવાનો કસદ જાહેર કરી ચાલી ગય છે. બાદ જહાંગીર આવે છે, મેહેરબાનું જહાંગીરને પોતા તરફ ઘણાજ ખેદરકાર બેવાથી તથા જહાંગીરનો ઓરત માત્ર તરફ અણુમતો હોવાથી અફસોસ કરે છે.

પડદા ત્રાજી—સલમાન રેહાના સાથે લગ્ન કરવા માટે લગ્નના પોશાકમાં આવે છે. રેહાનાના આશક અનવરને આ વાતની ખબર પડવાથી તે પોતાના બાપ અખતર તરફથી મદદ મેલવે છે. સલમાન બુતોથી ઘણા ડરતો હોવાથી અખતર અનવર સાથે બે માણસોને બુતનો પોશાક પેહેરાવાને મોકલાવે છે. તેઓ સલમાનને બીલવડાંવે છે તથા રેહાનાથી દૂર રાખે છે અને તેનો પોશાક તથા કુલનો સંહારો ઉતારી અનવરને પહેરાવે છે. મીયાં સાહેબ આવે છે. અને સલમાનના ઘાઘામાં તે રેહાના સાથે અનવરના લગ્ન કરે છે. મેહેરબાનુંની બોલોંસથી રેહાને ફરબ્યાત સલમાન સાથે પરણવું પડ્યું છે એમ સમજી તેણી દુઃખી બને છે. છેવટે અનવર રેહાના આગલ જાહેર થાય છે. રેહાના આનંદ થાય છે. સલમાન વધારે ગડબડ કરવા ન પામે માટે નકલ્લા બુતો તેને બાંધીને ચાલી ગય છે.

પડદા ચોથો—તીરાસ અને નાસીપાસ થયેલા સલમાન પોતાની લાલતનો તથા જહાંગીર દીવાનો થવાથી તેની નોકરીપરથી બર તરફ થવાનો અફસોસ કરે છે. ત્યાં મનમુર આવે છે અને સલમાનને પૈસાની લાલચે જહાંગીરનું ખુન કરવા કસકેરે છે. સલમાન તે વાતને ધીકારે છે પણ પૈસાને ખાતર કાઠિયા શરતે મેહેરબાનુંને કબ્રસ્થાનના એકાંત ભાગમાં મોકલી આપવાનું સલમાન મનસૂરને વચન આપે છે.

પડદા પાંચમો—બાદશાહ ફરોખ જહાંગીર શા શય્યથી દીવાનો થઈ ગયો છે તે વાશે વજીર હોમાયુનને પુછે છે. વજીર તેના દીવાના પણાનું કારણ કહી પોતાની છોકરી મેહેરબાનું ઉમરની શીદાગીરીનું જણાવે છે, અને તેની સામેતીમાં જહાંગીરે મેહેરબાનું પર જીખેલી પ્રેમપત્રીકા રજુ કરે છે. બાદશાહ તે કાગળ વાંચે છે. તે પણ વધારે ખાતરી કરવા વજીરને કાંઈ છે નહીં. હમણાં જહાંગીર સાથે તેની મા ખાતગીસા એક સંગવી વાતચીત કરવા આવનાર છે પણ મસેકા

પોતે પોતાના દીકરાને ચાહતી હોવાથી તે વાત મારીથી છુપાવશે માટે એ લોકોની વાતચીત છુપાઈને સાંભળી પોતાની આગળ જાહેર કરવા જણાવી ચાલી જાય છે. જહાંગીર પોતાની માયની મુલાકાત દરમ્યાન તેના પાપી કરતુકોની યાદ આપે છે. જહાંગીરને ઘણો ઉસકેરાયલો જોઈ વજર મદદ માટે ખુબ પાડે છે. જહાંગીર પડદામાં છુપાયલા વજરને જૂલથી પોતાનો કાકો સમજીને વગર જોવે દાર કરે છે, વજર મરી જાય છે. જહાંગીર ઘણો ઉસકેરાયલો હોવાથી વખત છે પોતાની માયને ઇજ્જ કરે એવા વીચારથી મરનાર આદશાહનું રૂંદ પાછું જાહેર થાય છે, અને માયને દુખી નહીં કરવા માટે ચેતવે છે. જહાંગીર પોતાની માયને હવે પછીથી સુધરવા તથા પોતાના કાકાનો સાથ છોડી દેવા સમજતવે છે અને આપ તથા કાકાની છપી બતાવે છે અને સરખામણી કરે છે.

પડદો છોડો.—સદ્ગમાન પોતાની ગોડવણ મુજબ એકાંત ભાગમાં મનસુર સાથ મેહેરબાનું મુલાકાત કરાવે છે. મનસુર જખરદમતીથી તેણીને પોતાનો પ્યાર કબુલ રાખવા સમજાવે છે. મેહેર એ વાતનો ધનકાર કરે છે. મનસુરનો પ્યાર કીનામાં અદલાય છે. તે મેહેરનું ખુન કરવા આહુ છે. જહાંગીર કટોકટી વખતે ત્યાં આવીને ખીસ તોડ વડે મનસુરનું ખુન કરીને મેહેરબાનું બચાવે છે. મેહેરબાનું પાછો પ્યારનો ઉભરો ખાલી કરે છે જહાંગીર તેને ઉડાવે છે. અહીયાં જહાંગીર તેણીના આપનું ખુન પોતાને હાથે થયું છે એમ તેણીને કહે છે આપના મરણનો કારી થા તે નાદાન છોકરીના મગજ ઉપર બચકારક અસર કરે છે, અને તે અસરથી તથા હવે પછી જહાંગીરના પ્યારની નીરાશીના ખીયાલથી તે દીવાની થઈ જાય છે.

અંક ત્રીજો

પડદો પહેલો.—દીવાની અનેકી મેહેર નદી કીનાએ બમે છે અને દીવાના પણામાં એક ન્હાના તાળામાં પડીને મરી જાય છે.

પડદો બીજો.—તરેહવાર સંકટોથી ઘેરાઈ ગયેલો શાહ કરરોખ કોઈથી શરતથી જહાંગીરનું કાટનું કલગાવવાની ગોડવણ કરે છે, જેમાં હુમાયુનના છોકરા (નાસીર) ને તેના આપનું તથા આડકતરી રીતે તેની બહેનનું ખુન કરવા જહાંગીર પર વેર લેવા માટે ઉસકેરે

છે. નાસીર શાહ ફરરોખને તદખીર પુછે છે. શાહ તેને તદખીર દે-
ખાડે છે કે આજે બાદશાહી કુટુંબને માટે મેહેલમાં એક નાટક
થનાર છે જ્યાં તું તારી તલવારને ઝેરી પાણી પાઇને એક સાચુત
ફટકો લગાવજે ને તારું વેર વાળજે. નાસીર એ ગોડવણુ કબુલી
જાય છે. ફરામુર્જ અમીર પોતાના બેટા મનસુરનું ખુન જહાંગીરે
કાઢ્યું તેની ફરીયાદ ફરરોખશાહ પાસે કરવા આવે છે, ફરરોખ
તેને પણ તેના છોકરાનું વેર લેવાની એક યુક્તિ દેખાડે છે કે
આજે બાદશાહી કુટુંબને માટે નાટક થનાર છે ત્યાં તું શરાબની
બુમમાં જોહેર આમેજ તૈયાર રાખજે અને જે વખતે શરાબનો દોર
આલે તે વખતે જહાંગીરને ઝપાટામાં એ ઝેર ભેળેલી શરાબની
જામ આપજે.

પડકો ત્રીજો—નાટકના જલસામાં જહાંગીર અને અખતર બધી
તદખારી કરતાં દેખાય છે જ્યાં બાદશાહ ફરરોખ, મલેકા, ફરામુર્જ
નાસીર વીગેરે દાખલ થાય છે. નાટક શરૂ થાય છે. (નાટકનો ટુંક
સાર—(એક બાદશાહ પોતાની મલેકા સાથે વાતચીત કરે છે કે
આજે મારી તખીતય સુસ્ત છે માટે હું સુવું છું એમ કહીને
તે સુઈ જાય છે. મલેકા કે જે પોતાના દેર સાથે પ્યારમાં પડેલી
છે તે ત્યાં પોતાના ઘણીનું ખુન કરાવવા લાઈ આવે છે.
દેર તેણીની મદદથી પોતાના બાઈ બાદશાહનું ખુન કરે છે.)
આટલું જોતાંજ શાહ ફરરોખનું દીલ પોતે કાંઈલા નીચ કામ
માટે ડાંખવાથી ધબરાય છે મલેકા પણ તેમજ અકળાય છે,
તમાશો મોકુફ કરવાનો હુકમ થાય છે. પોતાના બાપનો ખુની
શાહ ફરરોખજ ખરેખર છે એમ જહાંગીરની ખાત્રી થાય છે.
આવો નાટક લાથે કરીને શીસાદ ઊડાવવા માટે જહાંગીરે પ્રીધો
છે એમ શાહ તેની પર બોલતાન મુકે છે. શાહના બોલવાના
ટેકામાં નાસીર છેડતી ભેધે છે, અને જહાંગીર સાથે તકરાર કર-
તાં પટાખાજમાં ઉતરે છે. નાસી જહાંગીર પર ઝેરી તલવારનો
વહાર કરે છે, કંઈ પણ દગો થયો છે એમ જહાંગીર ચેતી જાયછે,
અને અખતરની તલવાર લઇને નારારને મરણતોલ જખમી કરે
છે. જહાંગીરના જખમી થવાથી મલેકા જહાંગીર માટે શરાબ
તથા પાણીની દોડાદોડ કરે છે. ઝેર ભેળેલી શરાબી જામ ફરામુર્જ

અમીર જહાંગીર વાસ્તે આપે છે, જહાંગીર મલેકાના હાથનો શરાબ પીવા તથા તેનું મોંહ જોવા ના પાડે છે. પોતાનો જીવ ધબરાતો હોવાથી મલેકા પોતે તે શરાબ ફરોખ તેને અટકાવે તે અગાઉ અજાણતામાં પીધ જાય છે. હવે નાસીરને ફરોખની દગાબાજી માલમ પડે છે જેથી ફરોખની ઉસકેરણી તથા ઝેરી શમશીર વીશે ખરો ખુલાસો કરી નાસીર જહાંગીર પાસે માફ માંગતો પોતાનો પ્રાણ છોડે છે. મલેકા શરાબમાં ઝેર હોવાની ફગીયાદ કરે છે. એ વાત જાહેર થતાં ફરામુર્જ અમીર નાહસી જાય છે. શાહ ફરોખ પણ નાહસવા જાય છે. જહાંગીર તેને પીસતોલ વતી મારી નાખી પોતાના બાપનું વેર લેય છે. મલેકા ઝેર ચહડવાથી મરી જાય છે. જહાંગીર પણ ઝેરની અસરથી પોતાનો પ્રાણ તે કીરતારને હવાલેકરે છે.

ખનામે ખુદા.

નાટક પાત્ર.

હેમલેટમાંના નામો.

- ફરોખ—દમાસ્કસનો રાજા—જહાંગીરનો કાકો.....કલોડીયસ.
 જહાંગીર—આલમગીરનો છોકરો..... હેમલેટ.
 રહુ—જહાંગીરના મરહુમ બાપ આલમગીરની રહુ... હેમલેટનો બાપ.
 હુમાયુ—વજીર..... પોલોનીયસ.
 નાસીર—હુમાયુનો બેટો..... લારેટ્રીસ.
 ફરામુર્જ—એક અમીર..... કાર્નેલીયસ
 અખતર—જહાંગીરનો દોસ્ત..... હોરેશીયો.
 અનવર—અખતરનો ભાઈ..... (નવો ભાગ)
 મનસુર—ફરામુર્જનો છોકરો—મેહરનો આશક..... (નવો ભાગ)
 મલ્કીમાન—જહાંગીરનો ખીદમતગાર..... માર્સેલસ.
 ગૌહરનીસા—જહાંગીરની મા-પાછળથી કાકી..... ગર્ટરડ.
 મેહરબાનુ—હુમાયુની છોકરી—જહાંગીરની માસુક એફેલીયા.
 રેહાના—મેહરબાનુની સાહેલી—અનવરની માસુક ... (નવો ભાગ)
 ફરજના—મેહરબાનુની સાહેલી..... (નવો ભાગ)

થોબહાર, મીયાંજી, નકલીબુતો, તમાશાવાલાઓ, વીગેરે.

સ્થળ—દમાસ્કસ.

દાવર દાદાર કાદાર સતાર દાતાર આલાકે બાર
ગફાર જળખાર એ તોરી ગુલકારી પે વારી બલહારી. દાં
આલમપર સરદારી કાયમકા કીરતારી તાપરવારી,
પતીત તારે લાખે રખ શરમ ધરમ રાખે
બીનતી તોરી હાં કરત મીલહયે નર નારી. દાવર૦

નાચે ગાયે નારી પ્યારી ચલો વારી વારી જાચે.
હમ જાચે બલહારી, પ્યારી ચલો વારી વારી જાચે.
બાગમે હયે ફુલ ખીલે, પ્યારી મયે વારી,
હરસુ હયે બાદે બહારી, રે ધુમ ધુમ દેખે ગુલોકા શાન,
સપેરે ચમન ગુલ ગુલશન. હયે સોહાના લાલા,
ગુલલાલા, મતવાલા, હયે આલા, પીયારી ચલો
વારી વારી જાચે.—નાચે.

જાની સુન તોહુખીન છના ખુશ લગેના
કલ પડેનાં અમન મીલે ના પરેશાની
હયેરાની બેધ્યાંતી હયેથાની સીતમરાની. જાની
કયા ધન તુંજ પર જાના તન મનકો વારનાં વરનાં
હરબારી દીલદારી કર કર જાની શીમ
હરદમ જર સર કરત નજર બનઅન્દ ગાન બંદા— જાની.

મોહું નારે છશાન તું બના બના અયજાન
સુલતાન બનકે મોરા સજના તન મનકા પીયારે જાની
વારું તુંજ પર સલી જાના મોહું
શુકરાનાં શુકરાનાં માન જાન કર્યા શામ ધ્યાનમેં ધરેનાં મોહું
સુખ કરનાં જાવે દાની જાનાં મીલકર શાદી ગાનાં મોહું

ચક્રમાં ચલતા હલતા જલતા મુજકે એહ કયા દીલમેં સમજ
ચીકનાં શીતનાં કુટનાં દમકા પ્યાલા હયે એહ સમકા
તેગ માઈ બનનનનન જાન જાચે સગનનનન
બનકે મુરદા ફડકે મુરગા સાથી હો વહીજમકા. ચક્રમાં૦

અલખેલેસો કહેનારે સંદેશા મોરા
કાહે બીસારે અય પીયારે મોરે આરે
આરે તોરી હમ આસ ની હારે શોકહે૦
કરો કુછ ધીયાન લગે ખીરહા બાન હયે જાનપે આન બનીરે.

દીન રતીયાં રકત બહે અખીયાં
આગ હએ છતીયાં લગતીયાં ન ભાવત કોઠકી બતીયાં
અભતો સજન દીખલા દે દરસન હારે
સુલગત તન મન તજે હમ અન ધન.

સો૦

૭

માન બચન રાજ દુલારી મોરી
જીયાન ખોરી ચોરી મત હોરી
જવ જવ મન ન દુખાએ જાએ
દીલ ન દુખાવો નીત સુખ તુંમ ઉઠાએ
મનકી મુરાદે પાએ જાએ જાએ
સતાએ ન મન મોરા સમજાએ—

માન૦

માન૦

૮

સખી કયસે દુખ સહા જાએ
ખીન પીયા જીયા કલ નહિ પાએ
જાએ સીસક સીસક જીયા હાએ
જીયરા અજન કો ખીછોશે ખીછાન પડી
દુખસે મીલાપ ભયો સુખ બન ગયો બએરી.
હોવે દરસ તોહે પ્રાનકા કાહે સુંદરી અધીર ભધ
સખી કયસે ધરે મન ધીર દરસ ખીન જહાંગીરકે
ધીર ધીર અધીર ધીર
પીરદે ગયો જહાંગીર સંગ લીયે ગયો મોરી ધીર
કરં કહા હાએ કહાં બસુ જાએ કયસે કલ આએ ચયન જીયા પાએ.
સખી૦

૯

પે તોરા સંઘયાં મંદર વા અધએ પીયારી
ભાગ જગએ સોહાગ રાગ જગઘ—
બાર બાર હો નીસાર જનનદુંગી બાર બાર
શીર હમકો તુંમ જાએગી લુલ તુમ બનકે ગૂલ જાએગી ટુલ
વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ ફાગ લધએ.
તોરા૦

તોરા૦

તોરા૦

૧૦

અફસોસ ગયા હમ હમ છલીયાં
ન રહા ચમન જલ જલ ગઘ કંલીયાં
ખાક બદન કર મન મુરજાએ
જનકો મેરી રોગ લગાએ
પ્રીતકે ગમશે મએ જલીયાં

અફ૦

અફ૦

૧૧

માનો માનો માનો પીયારી બતીયાં
જા જા નાહિ દીખાએ તું છતીયાં

એહ બતીયાં સુરતીયાં માનો
 બોસાદે એક ગોરે ગાલકા પીયારી જન
 ચલ મુવે હટ મુવે ઘુસતું મન હુસ મુવે
 મએ જો જાઉં તો પછતાયગી
 દુલહા કહાં મુજસા પાએગી
 નીકલ નીકલ ઇધર ઇધર અબનમ ચલહાં- માનો

૧૨

દુર દુર જનપરે હો દુર બે શહેર તું મુહકો તેરે જુજુશું મસાની મજુર તું
 વાચાર ધાતે લે માંર લાને બાતે મીઠી કર જન
 જનરે જનરે મુરખ નાદાન.
 મુન પીયારી તું માન જરી ના કર તુફાન
 અરે મુજી શયતાન અરે જા જા જા
 અરે આ. આ. આ. હટનલા ખટનલા બોસા જટ પટ દીલા
 જા જનરે કાલે લંગુર તું. મુહકો

૧૩

અલમ ભારી બેકરારી રાત દીન હએ રખએ બારી
 માંગવારી દીલ શીંગારી આહો જરી અશક બારી.
 રંજેમ લાલ ખદલા હાલ
 મુજે મહેરકા ખીયાલ દુખકી ઘટી
 આધ ભારી ગમ ખવારી કો ન કરે અલમ

૧૪

અહ વાહ વાહજી બાકે જવાન વાહજી
 બંડે ધુમ ધામસેં હોગે ખ્યાહજી
 ચલે કીસ્સે કરને કો ચાહજી અજી જાવ જાવ જાવ જાવ.
 રાહ લો તયાહ મત ચાહ ચાહ બનો ગુંમરાહજી. અજી
 મહેરબાનો કી મહેર તો દુર હએજી
 કહાં તું હએ ખાકી કહાં વોહ દુરનુરી.
 જાવ જાવ નાદાન બે ધ્યાન નીડર ઉધર હો.
 ચાહ પ્યારસે વાહ વાહ સેં પાઉગા માહજી— અં

૧૫

મોહનીયાં પીયારી સનમસે મીલાઓ.
 જો આહો સો માંગો વોહી મોંસે પાઓ મોં
 યેહ મુહ કાલા ઐર મસાલા જાકે ખુસ્કા ખાઓ
 મએ જલા હુ ઇસ્કમે તુંમ ઐર ન આગ લગાઓ- સં
 જનમ એહ ગુંન માતું બીનતી સદા મએ કરે.
 દેખકે જરત મોરા જયરા.
 ન લો નામ ઉસ ગુલકા ટહેલો જાઓ

મત માંદ ચાંદકો ગહન લગાઓજી
બનકે ખખ્તયું નહી ફલકપે ખાક ઉડાઓજી
મેરી કસમ તુમ નાહી સુખન એહ સુનાઓ—

મોહ

૧૬

મેરી પીડા મીટાઓ એહ ગુરીયાં સુંદરીયાં મીલવા દો
નીડર નીડર ખતર નકર ફુલનસે ભર દામન અમન.
અમનસે કાટો—

મેરી પીડા

લો ગમકો કમ કરકે દીલ રાખો થંમ થંમ.
મહેરસે મીલવાકે અમકાએ અમ અમ.
મેરી જાનકો બચાઇએ સવાખ આપ પાછાએ
હાં હાં તુમ ગમકો ભુલાઓ પ્યારી પાઓ.

મેરી.

૧૭

હાએ હાએ અલાહરે એહ કયા હુવા.
કયા હુવારે કયા હુવા કયા હુવા કયા હુવા—
અરે કોઇ આવો બચાવો હુવા.
માર ધાર તોડ ફાડ બાપરે મુવા—

હાએ.

હાએ.

ગ્રુપ.

૧૮

કયા કરે ભરોંસા હાએ જહાં ખરાખ ચાર ગાર સારે એવકા બને
હયે ખુરા જમાના આજકા જનાખ.
કે દોસ્ત દમમે રંજો ગમમેં ઓર દે અજખ.
કઅસે એતેખાર હો રાજ કયા કહે.
રંગ ઢંગમે ખુરે હાએ દગા ભરે હો ગયા જહાંનમેં.
કઅસા ઈનકે લાખ જો કિસ્તવાર રાજદાર હો ન દસ્ત યાખ.

૧૯

નાએ છુંમ છુંમ છુંમ પીયારી ગુલશન હાએ મખ હરા
પીયારી નાએ દીલમીલ ખીલ હાં હાં હાં
સાજ આજ કરે મહેર પીયારી રંગ ઉટે ગત રાગ છીરે.
બહે સાન કરે આનખેં કુરખાંન દીલોજાંન
આ દીખાએ જલવા પ્યારી.
ખીખ જાએગી કીયારી હાં હાં હાં હાં—

નાએ.

૨૦

હેં હેં હેં મનતું કોહે જશ
તુંજપર દીલખર કી નજર નળી ગરદંબર હોકર યા.જી
સંકટ સહે શીર કયું હાથ મેલે— હેં હેં હેં મનતું.
બહેતે દરીયાસી ગુજરે હાએ ઉમ્ર એ હાએ જવાનાકી
તન મન જલ જલ ધડી ધડી પલ પલ

બનકર દુશ્મન ચલા દલ જોખન હે હેં નચ્ચે નચ્ચે.
નીત ગમ હરદમ જોખન ચલે— હેં હેં હેં મનનું.

૨૧

માંન મચલ નચલ ચંચલ ચપલ દીલબરહચ્ચે પરીયાં
કરસો યાર જો બાયા સાવરીયાં માન.
કરસાદી આપાદી ઉનસે સુંદરીયાં—
સાન ફલક તલક હાં હાં ચમક દમક હાં હાં માન
લટક મટક હાં હાં ઝટક પટક હાં—
ન શીસલ ચીકનીયાં બડી કુટની બડી ભુતની.
ધધર ઉધર નજરીયાં જયસે બદરીયાં નાચે અટરીયાં.
કુદે ઉછલ મચલ હાં— માન.

૨૨

ધક્કમે બેકલહું મન હરવા જરા લાગો અચે પ્યારી તુમ ગરવા
બચ્ચે રાતે હુરન દે ડાલો દીલ શાદ હોવે મન વાલો.
તોરી શાન બડહે જન અદલાદ કામ બનાવે.
મનશા મનકી પાવે— ધક્કમે.
ચંદ્રબદનીયાં ગોરી મોહનીયાં અગનચનીયાં ગુલ લાલા
બને નુર મહેર બાલા જલે જોકો તું નાંહી જલા
આઓ બુલાઓ રીજઓ જાંના
મીલે સવાળ દીલકા ધર કરવા— ધક્કમે.

૨૩

તોરી મનકી કછુન પુરીહો આસ કાહે સતાએરે
મુંજપે સીતમ કાહે કરે જયરામે મોચ અરે
પાએ પાએ નાહી જયાકી આસ જલકી ચલેનાં તોરી બતીયાં
દામનકી ખરાળ આળ જન કાયા જયા ચમકતાળ
બીજલી છતીયાં તલમલાએ જનકો જલાએરે તોરી.

૨૪

દુશ્મન મોરા બનબન દીન રચન
બાલા જોખન કરે ચયને હરન દુશ૦
દુનીયામે શીસ ગજળ કે આગર
કહી દુશ્મન કહીં આશકે જની.
જસકો તકત વોહ ન ડાલે નયન. દુશ૦

૨૫

કાહે છોડે પ્યારા દીલ બરે આહે મોરે યાર
પ્યારે સુખન મોરા જન તનમન સબી ડાઈ વાઈ કાહે૦
મનમે રંજ કાહે કોકીનો તજે યાદ સારી દીનો
કંથ કયું છોડેહો મોરા ધ્યાન લાગોરે મોહે મોહબાન

ઉઘ ઉઘરે કીની ખાર જર. કાહેં
હમતો તુથપે જન હચે દેતે નહી દાદ હમારી લેતે
સખી તુમ કયશે જુકે આહ ન્યારી આહને કીરાહ
ઊઘ ઊઘ રેમએતો બચ્ચડી હાર કાહેં

૨૬

જીયા કાહે આહે દુખ સહે નારે
મરહેનાં જીવન અખ સોહનારે જીયાં
સી નાજલે આહે ભાવે નાજના સંધ્યાં જોપીત નીભાહેનાં
આહતમે ગમ સાથ લગે હચે
રાહત પાનાએ આહેનાં ગાહેનાં મોહેનારે જીયાં

૨૭

કરં આજ દુલહન સે મએ શાદી હો હો હો.
બનકે દુલા તનકે દુલા મનસે ભુલા ગમ સારા
સાવરા સલોનાં પ્યારા પ્યારા હું ધર ખારી. કરં
દુલન મીલન સજન મોહન આએ બડે દાદ બાટશે.
શાદ શાદ બન દામાદ
પાંચ સાત હોગે બચ્ચે લડાકાં લાડુ દાલ ભાત દુગા.
બાવા બનુગા પ્યાર કરંગા બેટા કહુગા હરખારી કરં

૨૮

દેખો દેખો દુલહાકી ખુબ ગતબની.
મીલી દુર ચહડા નુર
પડાઈન્દાં ભુલ ગઈ સાદી હો હો દેખાં
ગઈબની ભાગ ધર ધના
રહાબના ફાંકકે રચના
સાદીકે એવજ બરખાદી. હો હો. દેખાં

૨૯

સુન સુનસેં ચુન કાંમતું.
દેખું દેખું ઢંગ તોરે છલ દુનર દુનરલાં ભિયા હું બહું સુનં
કાંમ બનાએગે દાંમલી પાએગે.
બચ્ચાગે બનનેહાલ ખુશી લાએગે મનકમાલ.
દુખ મીટાએગા મુખ ઉદાએગા જરસેં મુદામ હ—સુનં

૩૦

બાબાં પૈસેકી સારી હચે ચારી યહાં
દીલદારી યહાં, ગમખારી યહાં
હોજે પૈસા હો, કૈસા હો બાલો મીયાં
મજેદારી યહાં, પ્યારી પ્યારી યહાં
જો હો પૈસા તો શીર હુશીયાર યહાં

તુમ હમારી યહાં, દેખો સારી યહાં
મએવો ચંચલ હપુની કે પરીયોંકી જો.
લેવું બાતોમે ઘાતોમે બેગુમાં—

બાબા૦

૩૧

પીયુ મીલનકી બત્તીયાં સુન આધ હુ મએ રતીયાં
ધરછોડા દરછોડા હએ આજ.
પ્રેમકી લાગી મોહુ એ દીલપાર ગઘ હએ કતીયાં.
કારી લાગે ભારી લાગે રચનન દુશમન બની
મન ધબરાવે જ્યાં અકુલાવે શટે છતીયાં.

પીયુ૦

પીયુ૦

૩૨

દીલસે દુર કરવો ધ્યાન પુરા નહોગા અરમાંન
હએ જાનો મન તેરા હએ માલો ધન તેરા સરતેરા તનતેરા બેગુમાન દીલ
દુરહો રીંગલે ઓબદકાર સુરત કાલીકર ચમાર.
અબરદાર સીતમગાર લાગો જગરવા.
આજ સુંદરવા જાન જગરવા તું પ્યારી હએ ન્યારી
મએવારી બલહારી કર્યારી દીલદારી મેરીજાન
પાક દામન બેહો નાપાકસેહમ તાબ નહો.
નીચકે હાથમે ઝાહર કબી નાયાન હો.

દીલ૦

૩૩

જા જા મુજ દેખી તેરી દીલેરીકી શાન.
બાતે નખના લુચ્ચે શોદે જુકે દુરહો બેધમાન જા૦
ચલ હટ નટ ખટ દરહો
માનો ઇતની બીનતી જાન વાઈ મોરા તોપે પ્રાન.
ઓ હેવાન.
પ્યારી જાન
થુ હએ થુ શયતાન

જા૦

૩૪

જન્દગી કહેતે હએ દુખ્યાંસે ગુજર જાનેકો
જી તડપતા હએ ગલા કાટકે મરજાનેકો
ધસ મરજ કાન હુવા હજરતે ધસાસે ધલાજ
મઓત આજએ મસીહાં તેરે દીવાનેકો જા૦
એ ન સમજકે તુજે ખુદ બીહએ જલના આખીર
શમઆ કયું તુને જલાયા કીસી પરવાનેકો. જા૦

૩૫

દરદર દીલબર દેખતી દુખ દરીયા દુખી નારી.
દઈ દીલબર દીખે દીલમાંહી દીવાની મોરી દીલદારીરે હોજી

અપના સો સપનાં બયા અબ અપનાં નહીં ભારી.
અસ જપનાં ઉસીકા નામ દીવાની મેરી દીલદારીરે. હોજી૦

૩૬

અંતમ ક્યા મુજપર બલાએ આશમાની હો ગમ
આખર અશકોડી બદકારીસે પાની હો ગમ
કુછ ન સામાં આખીરતકા કર સકા અખતે સીયાહ
ગમસે જાને નાનવાં અફસોસ ફાની હો ગમ
ફય લે બદને કર દીયા બદનામ મુજકો ઔર જલીલ
મેરીરે આયાકો મુજસે બદ ગૂમાની હો ગમ

૩૭

જાએ સારી બેકરારી દીલકી ખુદાયા
દુર ગમ દુર ગમ હુએ હમ પુરગમ હરદમરે જાએ૦
મારા જાએ જો વો જહાંગીર નાસજ
જાએ જાએ જાએ સખ ગમ અપનાં
બરમલા શીરમજ મએ ઉડાઉ સદા
મેરે દીલકા મનશા જાને સબી બર આયા જાએ૦

૩૮

કાતીલ સચ્ચા તું જો બચ્ચા દુએરેમા વહાં
મએ લેલુંગા જાન તેરી તુંજકો ખાઉમા કચ્ચા
ચીર સીના એહેલેકીનાં મુશકીલ જાનાં તેરા કરદુંગા
ખેલવો જાઉં મએ દીખલાઉ મએ.
ખુદસર બદતર કીના વર તેરાસર
કીતનાં ગર બચકર જાએગા કહાં કાતી૦

૩૯

જાઉં જાઉં દીલ ઉસપર વારં
કુરખાં હરખાં મએ રહુ ઉસપર— જાઉં
મારો ખુદા હએ શાહેદ મેરા
ગીરેગા પસીનાં જાસજ ઉસકા
ખુન અપના મએ બહાઉં
તેગ અયસી મએ ચલાઉં
સર લાખોકે ઉડાઉ
નામે દુશમનનો મીટાઉં. જાઉં૦

૪૦

મુનતજીર આંખોંમેં હર વખત હએ જલવા તેરા
આંખે દીખલાતી હએ હરરોજ તમાશા તેરા મુ૦
જો મેરે પાસ હએ કરતી હું તસદુક મુજપર
દીલ તેરા જાન તેરી ઔર કસેજ તેરા મુ૦

મીસલે પરવાનગી જાસોજી કું મએ આલમમેં
તમે અમર શમ આ શીફત આ રીજે જોખા તેરા મુ૦

૪૨

મગ અલ્લત મોર મનહર લીનો
એરી પીયારી મએ ક્યારી કહું સાંવરીયાને માર અલક જલક
નેક દીખાક મમ
નીન્દ ન આવે જિન ખીન સજની.
તીસદીન થડી થડી પલ પલ છીન છીન કલ્લન પડત.
ખાંખી ચીત્રવન કુંવરે સજ ક્યસા ટોનવા કીનો.
સુરત દીખાકે. મગ૦

સંમાપ્ત.

ખોજ અલીમમ્મદ બુશખનો કુ૦
ગલાશવેર ઇનામલવેર તથા લેપવેર—મરચાન્દ.
ડો. નલખજર ડાકતર ઇસ્દમ.
દુકાન નં. ૧ મુખઈ.

ધી. ખોખે લાઈટ માર્ટ.

ડો. બુલેશ્વર કબુતરખાના પાસે બીમ શરાફનાળા.
દુકાન નં. ૫૦

૨૦૦૦) પાવરની બતીઓ વેચાતી તથા ભાડેથી મલશે.

PROFESSOR ALVARO

Prince of entertainers & Entertainer
of Princes.

OPEN FOR ENGAGEMENTS.

TERMS MODERATE

Apply Prof. ALVARO

SURAT.

